

Николай Теллалов

Твърди криле

Двама експерти от Патентната служба изучаваха разстланите по пода чертежи, като си разменяха къси реплики. И двамата изглеждаха омърлушени.

– Всичко е премислил... – каза по-възрастният тъжно, имайки предвид изобретателя, изпратил подробната, та дори и художествено оформена документация.

– Цялостен проект... – със същия тон го подкрепи по-младият.

– ...на нещо свършено излишно и безполезно! – довърши колегатата му.

Млъкнаха, очите им шареха по текста, чертежите и пояснителните схеми и фигури за онагледяване на тази и онази идея. Проектът наистина беше блестящ. Да имаше и поне някаква файда от него – щеше да е гениален. А така, оставаше си всичко на всичко една чудесна фантазия. Много труд на вятъра.

Влезе началникът и попита бодро:

– Какво имаме днес?

– Твърдозакрепени криле – измърмори младият и се отместа, за да може шефът сам да види.

– Какви криле? – учуди се началникът на Патентната служба.

– Машина с неподвижни криле, шефе – поясни по-възрастният служител. – Ето го лист първи... със заглавието и обосновката на изобретението.

Началникът се взря към посоченото заглавие:

„Апарат за машинен полет – по-високо, по-далеч, по-бързо!“

– В скоби – самолет! – иронично подхвърли младият и горчиво въздъхна.

Началникът мълчаливо местеше поглед от лист към лист.

– Виж ти... – отрони смаяно. – Не само е начертал самолетащата машина, но се е погрижил и за всякакви съоръжения и допълнителни... неща.

– Да – обади се възрастният експерт. – Самата машина – веднъж. Чернова за програма за обучаване на пилоти – второ. Има и още. Чернова за обучаване на наземен персонал – метеоролози, техници. Скица за пистата...

– Писта?

– Самолетът не излита от място, трябва да се засили. При кацането

е същото. Сигналчици за излитане и кацане. Строители – веднъж да направят пистата, а после да я поддържат. Чертеж на двигателя на „твърдите криле“ с тягова перка.

– Брей, предложил е и добър двигател! – впечатли се началникът от предвидливостта на изобретателя.

– Много врява ще вдига, шефе, този ДОБЪР ДВИГАТЕЛ... Ето тук е проектът му за спиртоварна. Горивото е алкохол.

– Леле...

– И аз това викам, шефе – „леле“. Веднъж предлага да откъсваме работници от всякакво друго строителство, за да правят пистите и горивни заводи. Второ – да поддържат „летищата“ и да варят спирт. Трето – за горивна суровина отиват тонове грозде и плодове, но представете си какви проблеми възникват после с алкохола! И на всичко отгоре, машината не е сигурна и безопасна при влошени метеорологични условия – тоест тогава, когато евентуално най би потрябвала... Просто не знам какво да кажа!

– Ясно. Многознай Сладкопеев – рече началникът. – Толкова перфектно и цялостно начертан план... Познах го и без да видя подписа. Той е, нали?

– Той – унило призна възрастният служител. – Нашето момче Многознай от Висок бряг, община Езерна. Досега двайсет изобретения има, гордост за Патентната ни служба, все полезни и необходими... и изведнъж – на ти. Фантазмагория. Мечтателство за излишни грижи. Моята преценка е, че „самолетът“ и всичко към него създава повече проблеми, отколкото решава такива. По-бързо, по-високо, по-далеч! Но на каква цена!... И колко време си е попилял! Яд ме е, шефе.

– Много се разстройваш, Бухалов – опита се да го утеша началникът.

– Сърце не ни дава просто да му ударим печата „ОТХВЪРЛЯ СЕ“ – вметна младият експерт. – Ще го наскърбим, а е наистина национална гордост този Сладкопеев. Мъчихме се поне нещичко да намерим практично...

– И безопасно! – възкликна Бухалов.

– Да, и безопасно, за да го одобрим, да не режем полета на един кадърен и талантлив член на обществото. Обаче...

– Обаче – цврък! Няма! Налага се да му откажем патент... – довърши разстроеният възрастен експерт. – Чудя се как да му го обясня по-деликатно. Гениите са нежни души, началник Гарвански. Не искам да изпадне в депресия и да престане да изобретява ценни и нужни на всички

нас неща.

– Като онези призматични очила за право стереоскопично зрение – добави младият.

И, обяснили на шефа затруднението си, двамата служители се втреничиха в началника Гарвански, без особено да крият надеждата, че той ще ги отърве от неприятното задължение да отхвърлят проекта на националната гордост от градчето Висок бряг.

Шефът разбра намека и се наежи за миг, но внезапно се отпусна и каза доволно, обръщайки се към по-младия си подчинен:

– Колега Гълъбов, напълно разбирам, че на твоите години емоционалното отношение е естествено и то ти е попречило на трезвата преценка... но за теб, Бухалов – обърна глава към другия експерт, – направо съм учуден как въпреки огорчението от ГЛАВНАТА идея в проекта не си запазил хладнокръвие да видиш рационалното зърно в цялата тази интелектуалноупражнителна... плява, съжалявам че го казвам така. Защото го има ценното зрънце! Пред вас е, колеги! Ето! Приложение пето. Хайде четете сега, за да разберете защо аз съм началникът, а вие сте ми помощници все още!

– „При възникване на авария в самолета – зачете Бухалов леко зашегнат, – екипажът спокойно може да напусне машината във всеки момент, но в случай на контузия на някой от пилотите е предвидено ИНДИВИДУАЛНО ПЛАНИРАЩО УСТРОЙСТВО ЗА АВАРИЙНИ СИТУАЦИИ (парашут), чийто принцип е илюстриран на фиг. 5-4 до 5-12 включително...“ О! Светло небе! Гарвански, прощавай, наистина съм изкукал! Ами да!

– Не разбрах – призна гузно Гълъбов.

Гарвански се изпъчи.

– Раница с парашут, момко! Чудесно приспособление за подрастващи.

– И за дъртаци като мен – самоиронично подхвърли Бухалов.

– Стига старче, има още перушина по крилете ти! – приятелски възрази началникът. – Та така, Гълъбов. Парашутът е МНОГО добро изобретение. Я кажи, колко пъти си падал на земята когато за сефте напусна гнездото си?

– Ох...

– Ох, я! Разбра ме, значи. Та така, въпросът е решен! Одобряваме парашута, пък самолета... – Гарвански приглади с човка настръхналата за миг перушина на гърдите си. – Пък самолетът ще го отложим за по-подробно разглеждане. Нека мислим перспективно, все пак... Е, сега

вече и билетата са сити, и червеите цели, нали?

10–12 март 2007

КРАЙ

© 2007 Николай Теллалов

Източник: <http://drakonche.zavinagi.org/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3132>]